

Det at indføre Fængselsstraf som den eneste Straf er, som tidligere fremhævet her i Salen, ikke absolut til Fordel for den mindre bemidlede, idet det meget let i disse Tilfælde kan paaføre ham en væsentlig større Ulempe, end om han kunde klare for sig ved Bøder, fordi han ved Fængselsstraf bliver hindret i at søge Arbejdsfortjeneste. Det er ganske anderledes retfærdigt og rationelt, at man forholder sig saaledes, som i Lovforslaget foreslaaet, at man sætter Bøden lavere for den mindre bemidlede, højere for den mere bemidlede. Jeg mener derhos, at man ikke kan godkende det Princip, at Bødestraf skal afskaffes, og det er jo det Princip, som ligger i Mindretallets ved anden Behandling vedtagne Ændringsforslag. Jeg kan heller ikke se, hvorfor vi, forudsat, at vi lade denne ved anden Behandling indkomne Bestemmelse blive staaende, da paa andre Punkter af Lovforslaget skulle have Bestemmelser om Bødestraf, og saadanne Bestemmelser findes i Lovforslaget. Jeg synes derhos, det vil være for strengt, hvis man vil gaa over til at anvende Fængselsstraf som Minimumsstraf, og saa længe vi ikke have fundet nogen Straf, der kan afløse Bødestraffen og kan vise sig mere tjenlig for mindre Lovovertrædelser, maa vi bibeholde den. Hvorvidt man kan finde en saadan Straf, tør jeg ikke sige noget om, men jeg ved jo, der er nedsat en Kommission, som blandt andet har saadanne Spørgsmaal under Overvejelse. Vi faa da til sin Tid at se, hvilke Forslag der maatte fremkomme fra denne Kommission. En Styrke som denne, at man for en nok saa lille Forseelse skal ikende Fængselsstraf, vil jo være noget lignende som det, der efter sigende er blevet anvendt i Oldtiden af en af de gamle græske Lovgivere, og som man omtaler som noget ganske særlig strengt. Man siger, at han kun kendte een Straf, og det var Dødsstraf, og den maatte anvendes for en hvilken som helst Lovovertrædelse.

Jeg skal i Henhold hertil anbefale Flertallets Ændringsforslag.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan i Tilslutning til den ærede Ordførers Udtalelser meget indtrængende tilraade det høje Ting at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1. Det, der blev vedtaget ved anden Behandling, vil dog vist ved nærmere Overvejelse forekomme enhver at være for strengt. At den, som i beruset Tilstand forstyrrer Færdsel, Ro eller

Orden paa offentlig Gade, Vej eller Plads, Beværtning, Forlystelsessted eller lignende for Offentligheden tilgængeligt Sted, absolut skal straffes med Fængsel fra 2—5 Dage og eventuelt med højere Straf og ikke under nogen Omstændighed kan slippe med Bøder, det er dog virkelig noget for haardt. Hvad er det, her er Tale om? Det kan indskrænke sig til, at en Mand i et muntert Lag er kommen i godt Humør, til Dels fordi de ogsaa i dette muntre Lag have drukket et Bæger; naar han gaar hjem, synger han lidt paa Gaden, lidt højere end tilbørligt, og der er en Betjent, der anholder ham eller skriver en Rapport derover — han behøver ikke en Gang at have anholdt ham —, og saa skal denne Mand mindst to Dage i Fængsel. Det er for rigoristisk. Jeg maa indstændigt tilraade, at man i Overensstemmelse med, hvad Udvalgets meget ærede Ordfører ligesom Flertallet i Udvalget har anbefalet, ændrer dette til, at paagældende dog kan slippe med en Bøde fra 2 til 100 Kr.

Jeg ved meget vel, at man siger: Nej, paa den Maade kan jo en rig Mand betale en Bøde, og saa slipper han uden nogen følelig Smerte fra, at han har været lovlig glad en Aftenstund. Men her er jo ikke Tale om nogen stor Forbrydelse, og der er Tale om en Bøde, som strækker sig fra 2 til 100 Kr., og der staar her i Lovforslaget, som det er vedtaget ved anden Behandling, at man ved Fastsættelsen af Bøden skal tage Hensyn væsentligt til den paagældendes Formuesomstændigheder, saaledes at man, hvis man benytter denne Bestemmelse rigtigt, vil lade en Millionær betale 100 Kr. der, hvor en Arbejdsmand kommer til at betale 2 Kr. Saa sker Retfærdigheden jo dog ogsaa nogenlunde Fyldst, og da der er Tale om saa smaa Forseelser, i Virkeligheden kun om rene Politiforseelser, synes jeg ikke, man skal indføre Straf af Fængsel som en absolut uomgængelig Følge af at have gjort sig skyldig deri. Her er kun Tale om en ren og skær Politiforseelse. Thi Forholdet er det, at denne Bestemmelse kun er tagen med i nærværende Lovforslag for en Ordens Skyld, for at have Bestemmelserne samlede, thi det, her skildres som en Forseelse, vilde ogsaa blive straffet efter Politivedtægterne. Jeg tillader mig i Henhold hertil at anbefale det høje Ting at formindske Straffen for denne rene og skære Politiforseelse, saaledes at vedkommende kan slippe med en Bøde.